

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717216284
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7717216284.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Maximovej a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu M. G. J., nar. XX.X.XXXX, bytom L. N. X. 1, XXX XX D., zastúpeného JUDr. Slavomírom Kučmášom, advokátom, Plynárska 1, 071 01 Michalovce, proti žalovanej G. X., nar. XX.X.XXXX, bytom D. P. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpenej JUDr. Mariánom Lenhardom, advokátom, ul. Gorkého 1, 071 01 Michalovce, o zaplatenie 99000,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 15. októbra 2018, č. k. 19C/108/2017-71

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že žalobu z a m i e t a.

Žalovanej priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 99.000,00 Eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 99.000,00 Eur od 12.12.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I) a žalobcovi priznal ako plne úspešnej strane náhradu trov konania proti žalovanej v pomere 100% (II).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 99.000,00 Eur, úrokov z omeškania a trov konania na tom skutkovom základe, že spoločnosť GEPSTAV, s.r.o., IČO: 36 195 905 so sídlom Vihorlatská 1, 071 01 Michalovce ako veriteľ uzavrela so žalovanou ako dlžníkom dňa 12.12.2014 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej veriteľ požičal žalovanej peňažné prostriedky v sume 100.000,00 Eur bezúročne, pričom sa žalovaná zaviazala vrátiť požičanú sumu do 11.12.2015. Peňažné prostriedky boli poukázané na účet žalovanej ihneď po podpise zmluvy. Pohľadávka spoločnosti GEPSTAV, s.r.o. voči žalovanej na vrátenie peňažných prostriedkov vo výške 100.000,00 Eur bola dňa 12.12.2014 zmluvou o postúpení pohľadávky postúpená na žalobcu, čo bolo žalovanej oznámené dňa 4.5.2015. Suma 100.000,00 Eur bola predmetom súdneho konania pod sp. zn. 19C/238/2015, v priebehu ktorého bolo v dôsledku späťvzatia návrhu v časti o zaplatenie 99.000,00 Eur konanie čiastočne zastavené a pokračovalo sa v konaní o zaplatenie 1.000,00 Eur. Dôvodom čiastočného späťvzatia žaloby bolo, aby súd skutkovo a právne vec zhodnotil a právoplatne o nej rozhodol. Žalobca tým v zmysle zásady hospodárnosti, respektíve eventuálneho neúspechu, by nemusel znášať prípadné zvýšené trovy konania. Okresný súd Michalovce v konaní 19 C/238/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, v časti požičanej sumy 1.000 Eur žalobe vyhovel, preto ho v tejto právne a skutkovo identickej veci predložil. Súd v tejto veci právne a skutkovo ustálil a zhodnotil námietky strán a rozhodol, že vyššie uvedená zmluva o pôžičke, predmetom ktorej bolo požičanie sumy 100.000,00 Eur je platná a taktiež, že došlo k jej

platnému postúpeniu na žalobcu. Žalovaná do dnešného dňa žalovanú sumu žalobcovi napriek tomu nezaplatila.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil podľa § 657, § 658 ods. 1, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 a § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a v konaní považoval za nesporné, že dňa 12.12.2014 bola uzavretá zmluva o pôžičke na sumu 100.000,00 Eur medzi spoločnosťou GEPSTAV s.r.o. Michalovce a žalovanou G. X., žalovanej bola suma 100.000,00 Eur poskytnutá, pričom pôžičku dňa 8.12.2015 žalovaná vrátila na účet spoločnosti GEPSTAV s.r.o.. Sporná bola otázka platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú uzavrel žalobca dňa 12.12.2014 s pôvodným vlastníkom pohľadávky zo zmluvy o pôžičke spoločnosťou GEPSTAV s.r.o. V súvislosti s tým súd prvej inštancie uviedol, že o časti uplatneného nároku do výšky istiny 1.000,00 Eur s príslušenstvom už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní 19C/238/2016 na tom istom skutkovom a právnom základe. Pôvodne žalobca svoj nárok právne kvalifikoval ako bezdôvodné obohatenie vychádzajúc z právneho názoru, že uzavretie Zmluvy o pôžičke v sume 100.000,00 Eur sa v žiadnom prípade nemôže posudzovať ako bežná vec, ktorú môže vybavovať každý z manželov sám a preto jej uzavretie bez súhlasu manžela žalovanej je v zmysle ustanovenia § 40a Občianskeho zákonníka relatívne neplatným právnym úkonom. Samotná žalovaná nárok popierala s odôvodnením, že síce zmluva o pôžičke je platným právnym úkonom, za neplatnú považovala zmluvu o postúpení pohľadávky, pretože ako spoločníčka a konateľka spoločnosti GEPSTAV s.r.o. v účtovných dokladoch spoločnosti takú zmluvu nenašla a tiež z účtovníctva nezistila, že by z tejto zmluvy došlo zo strany žalobcu k plneniu pre spoločnosť GEPSTAV s.r.o. ako náhrady za pohľadávku podľa zmluvy. V rozpore s právnou kvalifikáciou žalobcu súd rozhodol o nároku podľa vyššie citovaných ustanovení zákona, keď vychádzal z právneho názoru, že aj zmluva o pôžičke, aj zmluva o postúpení pohľadávky, sú platnými právnymi úkonmi a nárok žalobcu je potrebné kvalifikovať ako plnenie zo zmluvy o pôžičke a postúpenia pohľadávky, a nie z bezdôvodného obohatenia. S týmto právnym názorom sa stotožnil aj odvolací súd (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/427/2016, poznámka odvolacieho súdu).

4. Súd prvej inštancie zdôraznil, že v tomto konaní žalovaná namieta platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, čím spochybňovala vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní s odôvodnením, že zmluva nie je evidovaná v účtovníctve spoločnosti GEPSTAV s.r.o. a zároveň rozšírila dôvody neplatnosti tvrdiac, že zmluvu uzavrel konateľ spoločnosti bez súhlasu valného zhromaždenia a druhého konateľa a že zmluvu uzavrel subjekt, ktorý neexistuje. Ani jeden z dôvodov uvádzaných žalovanou nie je podľa názoru súdu prvej inštancie spôsobilý spochybniť platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Postúpenie pohľadávky mal súd prvej inštancie preukázané predložením písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.12.2014, z ktorej vyplýva, že spoločnosť GEPSTAV s.r.o. v tento deň postúpila žalobcovi pohľadávku vzniknutú titulom práva na vrátenie peňažných prostriedkov vo výške 100.000,00 Eur, ktoré z bankového účtu postupcu dňa 12.12.2014 vybral dlžník (čo žalovaná priznala). Na jeho postavenie veriteľa nemá žiadny vplyv skutočnosť, že postúpenie pohľadávky nebolo evidované v účtovníctve pôvodného veriteľa, pretože to nie je podmienkou platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. V konaní bolo preukázané, že žalovaná dňa 7.5.2015 prevzala od postupníka - spoločnosti GEPSTAV s.r.o. - písomné oznámenie o postúpení pohľadávky, v ktorom je uvedené, že novým veriteľom je žalobca a bola vyzvaná na plnenie sumy 100.000,00 Eur v jeho prospech na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.12.2014. Napriek tejto vedomosti žalovaná podľa výpisu z účtu plnila záväzok zo zmluvy o pôžičke na účet spoločnosti GEPSTAV s.r.o., síce v termíne splatnosti, ale nie v prospech žalobcu.

5. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej, že zmluva je neplatná, pretože zmluvu o postúpení pohľadávky podpísal konateľ spoločnosti bez súhlasu druhého konateľa a bez súhlasu valného zhromaždenia, súd prvej inštancie uviedol, že pri posudzovaní právnych úkonov v mene obchodnej spoločnosti žalovaná mylne vychádza z ustanovenia § 134 Obchodného zákonníka. Pre posudzovanie právnych úkonov obchodnej spoločnosti navonok, to znamená voči tretím osobám, je potrebné vychádzať z ustanovení § 13 ods. 1, 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca. Obmedzenie oprávnenia štatutárneho orgánu konať nie je účinné voči tretím osobám ani v prípade, keď bolo zverejnené. Štatutárnym orgánom spoločnosti s ručením obmedzeným podľa § 133 Obchodného zákonníka je konateľ alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak. Z výpisu z obchodného registra je zrejmé, že spoločnosť GEPSTAV s.r.o. má dvoch konateľov, z ktorých každý koná a podpisuje za spoločnosť samostatne. Zmluvu o postúpení pohľadávky podpísal konateľ spoločnosti D. X., ktorý je podľa obchodného registra konateľom spoločnosti GEPSTAV s.r.o., mal právo podpísať

zmluvu samostatne, preto nemôže byť zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 12.12.2014 neplatným právnym úkonom z dôvodov tvrdených žalovanou.

6. Súd prvej inštancie neuznal ako dôvodné ani tvrdenie žalovanej, že zmluvu o postúpení pohľadávky uzavrela spoločnosť, ktorá neexistuje, pretože zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 12. 12. 2014 v postavení postupcu uzavrel subjekt GEPSTAV, s.r.o., so sídlom: Vihorlatská 1, 071 01 Michalovce, IČO: 36 195 601, to je právnická osoba, ktorá nikdy nebola zapísaná v obchodnom registri a je neexistujúcim právnym subjektom, pretože v obchodnom registri je zapísaná právnická osoba GEPSTAV s.r.o. bez čiarky oddeľujúcej obchodné meno a právnu formu spoločnosti s prideleným IČOm 36 195 901. Rozdiel mal podľa názoru žalovanej spočívať v uvedení čiarky medzi obchodným menom spoločnosti a jej právnou formou a v nesprávnom koncovom čísle IČO oproti zápisu v obchodnom registri. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 37 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný. Z predložených listinných dôkazov mal súd prvej inštancie preukázať, že v zmluve o postúpení pohľadávky je pri identifikácii postupcu nesprávne uvedené koncové číslo IČO obchodnej spoločnosti GEPSTAV s.r.o. (601 namiesto 901), ide však iba o chybu v písaní. Pod zmluvou pri podpise postupcu je aj odtlačok pečiatky spoločnosti GEPSTAV, kde je uvedené IČO: 36 195 901, preto pri označení postupcu písaným textom došlo k zjavnej chybe v písaní, ktorá nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu. To isté sa týka uvedenia čiarky medzi obchodným menom a právnou formou obchodnej spoločnosti, pretože pečiatka čiarku neobsahuje. Zmluvu preto nepochybne uzavrela obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri ako GEPSTAV s.r.o. so sídlom Vihorlatská 1, 071 01 Michalovce, IČO: 36 195 901. Súd prvej inštancie k obchodnému menu spoločnosti poznamenal, že podľa § 9 ods. 2 Obchodného zákonníka obchodné meno obchodných spoločností je názov, pod ktorým sú zapísané v obchodnom registri. Súčasťou obchodného mena právnických osôb je aj dodatok označujúci ich právnú formu. Podstatným pre identifikáciu obchodnej spoločnosti je teda jej názov, ktorým je v súdnej veci GEPSTAV a jej právna forma, ktorou v súdnej veci je spoločnosť s ručením obmedzeným. Zmluva o postúpení pohľadávky tieto údaje obsahuje. Existencia alebo neexistencia čiarky medzi názvom obchodnej spoločnosti a jej právnou formou nemá žiadny vplyv na existenciu subjektu riadne zapísaného v obchodnom registri s uvedením názvu, právnej formy, sídla a identifikačného čísla. Čiarka ako interpunkčné znamienko svojim významom v texte iba oddeľuje vety, zložky viacnásobných vetných členov, voľne vložené alebo pripojené výrazy a podobne, ale nemá žiadny význam z hľadiska slovtvorby a jej významu. Súd prvej inštancie mal preto preukázať, že pohľadávka zo zmluvy o pôžičke bola platne postúpená žalobcovi, ktorý je v konaní vecne aktívne legitimovaný. V konaní nebolo sporné, že žalovaná doposiaľ sumu 99.000,00 Eur žalobcovi neuhradila, preto žalobu považoval súd prvej inštancie v celom rozsahu za dôvodnú. Pôvodne sa žalovaná bránila, že pôžičku zaplatila v termíne splatnosti pôvodnému veriteľovi, spoločnosti GEPSTAV s.r.o. Ako bolo odôvodňované aj v konaní 19C/238/2016, žalovaná už dňa 7.5.2015 vedela, že pohľadávka zo zmluvy o pôžičke bola postúpená žalobcovi, napriek tomu dňa 8.12.2015, teda po oznámení postúpenia, plnila v prospech pôvodného veriteľa. Postúpením pohľadávky a oznámením o jej postúpení, bola žalovaná povinná plniť iba v prospech nového veriteľa. Plnením záväzku pôvodnému veriteľovi sa žalovaná nezbavila záväzku, ktorý má voči žalobcovi, preto súd žalovanú na úhradu zvyšnej sumy pôžičky zaviazal spolu s úrokom z omeškania vo výške vyplývajúcej z § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. od 12.12.2015 do jej zaplataenia. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech.

7. Rozsudok napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní poukázala na výsledky vykonaného dokazovania a na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom nesprávnosť právneho posúdenia veci vidí v tom, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s jej tvrdením, že zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 12.12.2014 v právnom postavení postupcu uzavrel neexistujúci právny subjekt, t.j. subjekt, ktorý nikdy nebol zapísaný v Obchodnom registri. Zdôrazňuje, že právnické osoby zapisované do obchodného registra sa stávajú subjektmi práva, t.j. nadobúdajú právnú subjektivitu (aj spôsobilosť byť účastníkom konania) dňom svojho vzniku, ktorým je deň ich zápisu do uvedeného registra. Nesprávne právne posúdenie veci je podľa názoru odvolateľky obsiahnuté v bode 21 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Interpretáčnej pravidlo týkajúce sa platnosti právnych úkonov zakotvené v ust. § 37 ods. 3 Občianskeho zákonníka je možné aplikovať iba, a len vtedy, ak existuje samotná spôsobilosť účastníka na právny úkon, ktorý účastník robí, čo v danom prípade podľa názoru žalovanej absolútne absentuje. Taktiež pripomenula, že pod chybami v písaní má zákon na mysli predovšetkým pravopisné chyby v písomnom právnom úkone. Subjekt GEPSTAV, s.r.o., Vihorlatská

1, 071 01 Michalovce, IČO: 36 195 601, ktorý mal uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky a túto skutočnosť oznámiť žalovanej listom zo dňa 04.05.2015, nikdy nebol subjektom práv. Do pozornosti odvolateľka dáva skutočnosť, že v tejto veci žalobca podaný žalobný návrh zdôvodnil tým, že spoločnosť GEPSTAV, s.r.o., IČO: 36 195 905 so sídlom Vihorlatská 1, Michalovce ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníkom dňa 12.12.2014 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej veriteľ požičal peňažné prostriedky v sume 100.000,- Eur bezúročne, pričom sumu sa žalovaná zaviazala vrátiť do 11.12.2015. Teda aj v samotnej žalobe žalobca uvádza obchodné meno postupcu ako GEPSTAV, s.r.o. a identifikačné číslo IČO: 36 195 905, pričom toto identifikačné číslo nie je identifikačným číslom veriteľa, s ktorým žalovaná uzatvorila zmluvu o pôžičke a nezhoduje sa ani s identifikačným číslom postupcu, ktorý je uvedený v zmluve o postúpení pohľadávky z 12.12.2014. Odvolateľka poukazuje aj na skutočnosť, že obchodným menom sa rozumie názov, pod ktorým podnikateľ vykonáva právne úkony pri svojej podnikateľskej činnosti. V obchodno - právnej teórii sa pre tvorbu a následne používanie obchodného mena vytvorilo niekoľko princípov, ktoré obchodné meno charakterizujú a pred inými označeniami mu určujú isté výnimočné postavenie. Jedná sa o zásadu nezameniteľnosti, zásadu pravdivosti, zásadu úplnosti, zásadu jednotnosti. Zásadou úplnosti rozumieme povinnosť uvádzať obchodné meno tak, ako to vyžaduje zákon, teda v jeho úplnej a nedeformovanej podobe zapísanej v príslušnom podnikateľskom registri. V tejto súvislosti pripomína aj ustanovenie § 3a Obchodného zákonníka a Normu STN 01 6910 o písaní obchodného mena. Obchodné meno, pod ktorým vystupoval postupca pri uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávky, ako aj pri oznámení o postúpení pohľadávky, nespĺňa zákonom uvedené atribúty a preto tieto právne úkony nie je možné považovať za platné. Právne pochybenie súdu prvej inštancie vidí žalovaná aj v chybnéj právnej kvalifikácii postúpenej pohľadávky. Súd v odôvodnení rozsudku v bode 22 konštatuje, že: „Súd mal preto preukázať, že pohľadávka zo zmluvy o pôžičke bola platne postúpená žalobcovi“, a to aj napriek skutočnosti, že v bode 19 odôvodnenia uvádza: „Postúpenie pohľadávky mal súd preukázať predložením písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.12.2014, z ktorej vyplýva, že spoločnosť GEPSTAV s.r.o. v tento deň postúpila žalobcovi pohľadávku vzniknutú titulom práva na vrátenie peňažných prostriedkov vo výške 100.000,00 Eur, ktoré z bankového účtu postupcu dňa 12.12.2014 vybral dlžník (čo žalovaná priznala).“ Pripomína, že Zmluvou o postúpení pohľadávky dochádza k zmene účastníkov právneho vzťahu, a to k zmene v osobe veriteľa. Jej podstatou je dohoda medzi pôvodným veriteľom (postupcom) a treťou osobou (postupníkom) o tom, že táto tretia osoba nastúpi na miesto pôvodného veriteľa bez toho, aby tu došlo k zmene v obsahu záväzku. K obligatórnym obsahovým náležitostiam zmluvy o postúpení pohľadávky vedľa vlastného označenia účastníkov (postupcu a postupníka) patrí identifikácia postúpenej pohľadávky, ktorá musí obsahovať riadne označenie dlžníka, postupcu a opis pohľadávky čo do jej výšky a skutočností, na ktorých sa zakladá. Postupované pohľadávky musia byť identifikované dostatočne určite tak, aby neboli zameniteľné s inou pohľadávkou postupcu voči tomu istému dlžníkovi a aby medzi zmluvnými stranami nevznikali pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená. Požiadavka určitosti zmluvy o postúpení pohľadávky (pohľadávok) sa týka predovšetkým vymedzenia postupovaných pohľadávok. Požiadavka určitosti konkrétnej postúpenej pohľadávky sa vzťahuje aj na oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky v záujme predchádzania pochybnosti o tom, aká konkrétna pohľadávka, ako a kedy bola postúpená. Samotná špecifikácia postupovanej pohľadávky, tak ako je uvedená v obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.12.2014, pojednáva podľa názoru žalovanej o postúpení pohľadávky z titulu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, a nie z titulu zmluvy o pôžičke. Z tohto dôvodu je právne zmätočné aj rozhodnutie ohľadne súdom priznaného príslušenstva tvoriaceho úroky z omeškania. Z ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že „Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.“ Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že postúpenie pohľadávky oznámil postupca žalovanej až dňa 07.05.2015, t.j. viac ako 5 mesiacov po samotnom uzavretí Zmluvy o postúpení pohľadávky (zo dňa 12.12.2014). V tejto súvislosti dáva odvolateľka do pozornosti názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR z 30. augusta 2018, sp. zn. 2 Cdo 150/2017, v zmysle ktorého „Z časového určenia lehoty „bez zbytočného odkladu“ je potrebné vyvodiť, že ide o veľmi krátku lehotu, ktorou je mienené bezodkladné, nemeškajúce, bezprostredné či okamžité konanie smerujúce k splneniu povinnosti či k urobeniu právneho úkonu alebo iného prejavu vôle, pričom doba trvania lehoty bude závisieť od okolností konkrétneho prípadu. Pokiaľ osoba, ktorej je takáto lehota určená, bez zbytočného odkladu nekoná, bude mať zbytočný odklad (nedôvodná nečinnosť) pri príprave splnenia povinnosti či urobenia právneho úkonu, ktoré sú na túto lehotu viazané, ten dôsledok, že právne účinky spojené s dodržaním lehoty nenastanú.“ Vychádzajúc z vyššie uvedeného v spojitosti s druhou vetou § 526 ods. 1 Obč. zákonníka: „Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ

postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.“ V nadväznosti na uvedené žalovaná zastáva názor, že bola oprávnená a zaviazaná uhradiť svoj finančný záväzok vo výške 100.000,- Eur spoločnosti GEPSTAV s.r.o.. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalovaná si túto povinnosť riadne splnila dňa 08.12.2015. Preto považuje napadnutý rozsudok za nezákonný pre nesprávne právne posúdenie a žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanej prizná voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnej sume.

8. K odvolaniu žalovanej žalobca v písomnom vyjadrení vyslovil názor, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo všetkých výrokoch vecne správne a že nie je opodstatnený žiaden odvolací dôvod uvedený žalovanou. Žalovanou namietané nesprávne právne posúdenie veci, ktoré vidí v tom, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s jej tvrdením, že zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 12.12.2014 v právnom postavení postupcu uzavrel neexistujúci právny subjekt, t.j. subjekt, ktorý nikdy nebol zapísaný v Obchodnom registri, pričom žalovaná toto svoje tvrdenie opiera o skutočnosť, že v Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 12.12.2014 je pri identifikácii postupcu nesprávne uvedené koncové číslo IČO obchodnej spoločnosti GEPSTAV s.r.o. - 601 namiesto 901 - a taktiež v žalobnom návrhu je spoločnosť GEPSTAV s.r.o. uvedená s čiarkou - GEPSTAV, s.r.o., žalobca považuje za právne irelevantné, nakoľko vôľa zmluvných strán bola jasná, určitá a zrozumiteľná, čo preukazuje aj pečiatka obchodnej spoločnosti GEPSTAV s.r.o. na poslednej strane Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.12.2014, na ktorej je uvedené správne koncové číslo IČO obchodnej spoločnosti, spolu s podpisom konateľa spoločnosti GEPSTAV s.r.o., a teda je absolútne presne a zrozumiteľne označený subjekt, ktorý prejavil vôľu a uzavrel tento právny úkon. Vzhľadom na uvedené išlo v tomto prípade iba o zjavnú chybu v písaní, ktorá však nemá za následok neplatnosť právneho úkonu ako celku a nemožno preto absolútne pochybovať o jasnej a určitej vôli zmluvných strán byť viazanými týmto právnym úkonom, keďže jeho obsah a význam je nepochybný. Žalobca považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku v bode 21 za správne. Podobne, aj námietku žalovanej, týkajúcu sa chybnej kvalifikácie postúpenej pohľadávky, (bod 19 a 22 odôvodnenia rozsudku), žalobca považuje za právne irelevantný argument, nakoľko súd vo svojom rozsudku iba konštatoval, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 12.12.2014 došlo k postúpeniu pohľadávky titulom vrátenia peňažných prostriedkov nadobudnutých žalovanou zo zmluvy o pôžičke. Podľa názoru žalobcu ide iba o logické konštatovanie (vychádzajúc z ustanovenia § 657 OZ), že z titulu pôžičky došlo k vráteniu poskytnutých peňažných prostriedkov a pokiaľ bola pohľadávka skutkovo vymedzená v Zmluve o postúpení pohľadávky ako právo na vrátenie sumy 100.000,- Eur, je právne logické, že súd vykonal právnu kvalifikáciu skutkovo preukázaného nároku žalobcu (práva na vrátenie peňažných prostriedkov vo výške 100.000,- Eur, ktoré z bankového účtu postupcu dňa 12.12.2014 vybral dlžník) ako nároku na vrátenie požičanej sumy, a preto považuje argument žalovanej za nedôvodný. Okrem iného žalovaná ani nikdy nespochybovala právnym dôvodom vzniku predmetnej pohľadávky, ktorým bolo uzavretie Zmluvy o pôžičke. K tvrdeniu žalovanej, že postúpenie pohľadávky oznámil postupca žalovanej až dňa 07.05.2015, t.j. viac ako 5 mesiacov po samotnom uzavretí Zmluvy o postúpení pohľadávky, žalobca poukazuje na závery súdu prvej inštancie, že žalovaná bola oboznámená o postúpení pohľadávky dňa 07.05.2015 a vyzvaná na plnenie novému veriteľovi, a napriek tomu sumu vrátila až dňa 08.12.2015 vkladom na účet č. 1374182755 titulom vrátenia pôžičky. Vzhľadom na uvedené považuje poukázanie žalovanej na § 526 ods. 1 OZ za neopodstatnené a považuje za nesporné, že žalovaná mala po oznámení o postúpení pohľadávky na žalobcu ako nového veriteľa plniť už žalobcovi a nebola oprávnená uhradiť svoj finančný záväzok spoločnosti GEPSTAV s.r.o. (pôvodnému veriteľovi). Argumentácia žalovanej vychádzajúca z ust. § 526 ods. 1 OZ, že platne splnila svoj záväzok pôvodnému veriteľovi, nie žalobcovi, a to aj po oznámení pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky, je právne bezvýznamná. Teda žalovanej z toho dôvodu v žiadnom prípade nemohol zaniknúť záväzok splnením. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas (§ 362 CSP) oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP spočíva v tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu; nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale aj jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, či inak vyjadrené, posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ustanovenia podradil zistený skutkový stav) a ako ho prípadne vyložil, ako aj výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ustanovení vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

11. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu dospel k záveru, že v prejednávanej prípadne odvolací dôvod uplatnený odvolateľkou je dôvodný.

12. Úvodom odvolací súd akcentuje, že v snahe dosiahnuť pravý účel súdneho konania - spravodlivo a zákonne odstrániť existujúcu entropiu (neusporiadanosť) vo vzťahoch účastníkov konania a nastoliť v ich vzťahoch právnu istotu - sa snaží vyhnúť postupu, ktorý by s použitím sofistikovaného odôvodnenia spôsobil zrejmú nespravodlivosť v preskúmvanej veci. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov nie je možné zabúdať na ich účel a zmysel, ktorý nie je možné hľadať len v slovách a vetách toho ktorého predpisu, v ktorom sú vždy prítomné aj princípy uznávané demokratickými právnymi štátmi. Takýto výklad a aplikácia právnych noriem je nutný predovšetkým v záujme predchádzania porušenia základných práv či slobôd. Porušenie niektorej z týchto noriem v dôsledku interpretácie, ktorá by bola v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti - napríklad prehnaný formalizmus - môže spôsobiť porušenie základného práva a slobody.

13. Zo spisového materiálu a z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nesporné, že dňa 12.12.2014 bola uzavretá zmluva o pôžičke na sumu 100.000,00 Eur medzi spoločnosťou GEPSTAV s.r.o. Michalovce a žalovanou Jankou Thúrovou, že žalovanej bola suma 100.000,00 Eur skutočne poskytnutá, pričom predmetnú pôžičku dňa 8.12.2015 žalovaná vrátila na účet spoločnosti GEPSTAV s.r.o.. Sporná bola otázka platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú uzavrel žalobca dňa 12.12.2014 s pôvodným vlastníkom pohľadávky zo zmluvy o pôžičke, spoločnosťou GEPSTAV s.r.o.. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu venoval výkladu predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky z hľadiska jej platnosti síce v dostatočnej miere a dospel aj k správnym skutkovým záverom o platnosti predmetnej zmluvy, avšak dôvodnosť nároku opomenul posúdiť v celom kontexte sporu, teda nezohľadnil zámer a účel samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky, ako aj vzájomný dosah právnych úkonov strán sporu [rozporuplných jednostranných právnych úkonov (dovolanie sa relatívnej neplatnosti zmluvy o pôžičke a súčasne oznámenie adresované žalovanej o postúpení pohľadávky zo zmluvy, ktorej relatívnej neplatnosti sa žalobca dovoľával listami z toho istého dňa, teda zo 4. mája 2015), tak aj dvojstranných právnych úkonov (zmluva o pôžičke a predovšetkým zmluva o postúpení pohľadávky)], pre ktoré boli tieto vykonané, pretože takéto posúdenie je podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné v záujme dosiahnutia nielen zákonného, ale aj spravodlivého rozhodnutia vo veci.

14. Odvolací súd považuje za potrebné akcentovať, že veľkú mieru právnej neistoty do svojich vzťahov vzájomne vniesli žalovaná a jej manžel, ktorí vykonávali právne úkony (podľa názoru odvolacieho súdu na hrane práva a s nie čistými úmyslami navzájom voči sebe) ako konatelia spoločnosti Gepstav s.r.o., ale aj ako fyzické osoby (manželia, avšak bez súhlasu druhého manžela), o ktorej skutočnosti mal zrejme vedomosť aj samotný žalobca, ktorý sa svojho nároku domáhal už žalobou doručanou Okresnému súdu Michalovce dňa 18. mája 2015 (konanie vedené pod sp. zn. 19C/238/2015).

15. Vyššie uvedené skutočnosti vyplývajú z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Michalovce z 13. júna 2016, č. k. 19C/238/2015 - 63 (na ktorý poukázal súd prvej inštancie); v uvedenom spore 19C/238/2015 sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplata 100.000,00 Eur s prísl. na tom skutkovom základe, že spoločnosť GEPSTAV s.r.o. ako veriteľ uzavrela so žalovanou ako dlžníčkou dňa 12.12.2014 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej veriteľ požičal žalovanej

peňažné prostriedky v sume 100.000,00 Eur bezúročne, pričom sa žalovaná zaviazala vrátiť ich do 11.12.2015. V predmetnom spore žalobca dôvodil, že žalovaná uzavrela Zmluvu o pôžičke bez súhlasu manžela, listom zo dňa 4.5.2015 bolo preto spoločnosti GEPSTAV s.r.o. doručené zo strany manžela žalovanej dovolanie sa neplatnosti právneho úkonu - Zmluvy o pôžičke. Rovnako sa manžel žalovanej dovoľoval neplatnosti právneho úkonu aj voči nej listom zo dňa 4.5.2015. Žalobca argumentoval, že uzavretie Zmluvy o pôžičke v sume 100.000,00 Eur sa v žiadnom prípade nemôže posudzovať ako bežná vec, ktorú môže vybavovať každý z manželov sám a preto jej uzavretie bez súhlasu manžela žalovanej je v zmysle ustanovenia § 40a Občianskeho zákonníka relatívne neplatným právnym úkonom, ktorého sa žalobca dovoľal vyššie uvedeným listom, žalovanej doručeným 7. mája 2015 a spoločnosti GEPSTAV s.r.o. 4. mája 2015. Podľa názoru žalobcu suma vo výške 100.000,00 Eur, poskytnutá žalovanej titulom zmluvy o pôžičke, je neplatným právnym úkonom, preto je plnenie na základe tejto zmluvy bezdôvodným obohatením, ktoré sa musí vydať.

16. Na pojednávaní konanom 19. septembra 2018 (č. I. 66 a nasl. spisu) právny zástupca žalobcu predložil súdu prvej inštancie listiny (zmluvu o pôžičke, výpis z účtu, rozsudok Okresného súdu Michalovce a rozsudok Krajského súdu v Košiciach, doručku, zmluvu o postúpení pohľadávky a oznámenie o postúpení pohľadávky) a navrhol, aby tieto dôkazy boli oboznámené prečítaním. Právny zástupca žalovaného uviedol, že netrvá na prečítaní predložených dôkazov, pretože ich obsah pozná a má ich k dispozícii. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie podľa § 204 považuje predložené listinné dôkazy za oboznámené.

17. O odvolaní po vykonaní úkonov súdu prvej inštancie koná a rozhoduje odvolací súd s primeranou aplikáciou ustanovení Civilného sporového poriadku o konaní v prvej inštancii (ust. § 378 ods. 1 CSP), preto odvolací súd postupoval podobne podľa ust. § 204 CSP, v zmysle ktorého dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

18. V článku I. zmluvy o postúpení pohľadávky z 12.12.2014 postupca prehlasuje, že je výlučným vlastníkom pohľadávky a jej príslušenstva voči dlžníkov - žalovanej. Ďalej z tohto článku zmluvy vyplýva, že uvedená pohľadávka vznikla titulom práva na vrátenie peňažných prostriedkov vo výške 100.000,- Eur, ktoré z bankového účtu postupcu dňa 12.12.2014 vybral dlžník. Z čl. II. bod 1. predmetnej zmluvy vyplýva, že postupca postupuje postupníkovi pohľadávku, a to so všetkým príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sú s postupovanou pohľadávkou spojené. V zmysle bodu 2 predmetnej zmluvy sa postupník zaväzuje zaplatiť postupcovi odplatu 99.000,- Eur v lehote do 60 dní od momentu zaplatenia pohľadávky zo strany dlžníka.

19. Postúpenie pohľadávky môže byť za odplatu alebo bezodplatné. V danom prípade bola pohľadávka na žalobcu postúpená za odplatu 99.000,- Eur. Vychádzajúc z rozsudku Okresného súdu Michalovce z 13. júna 2016, č. k. 19C/238/2015 - 63, Gepstav s.r.o., ako aj žalobca - teda obaja účastníci zmluvy o postúpení pohľadávky - ekonomický význam zmluvného postúpenia zo zmluvy z 12.12.2014 dosiahli, pretože pohľadávka v sume 99.000,- Eur bola spoločnosti Gepstav s.r.o. vrátená žalovanou, a suma 1.000,- Eur, ktorá mala ostať žalobcovi, bola žalobcovi právoplatne priznaná rozsudkom Okresného súdu Michalovce z 13. júna 2016, č. k. 19C/238/2015 - 63. Inak vyjadrené, postupcovi (spoločnosti Gepstav s.r.o.) by bol žalobca povinný na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uhradiť sumu 99.000,- Eur v lehote do 60 dní od momentu zaplatenia pohľadávky zo strany dlžníka, ktorú však už postupcovi uhradila žalovaná. Odvolací súd považuje zo všetkých uvedených dôvodov zamietnutie žaloby za zodpovedajúce rozumnému a spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi sporovými stranami, pretože presne takéto usporiadanie vzťahov medzi stranami sporu, ako aj spoločnosťou Gepstav s.r.o. mali aj účastníci vyššie uvedených zmlúv. Dosiahol sa teda účel tak zmluvy o pôžičke uzavretej medzi spoločnosťou Gepstav s.r.o. a žalovanou, ako aj zmluvy o postúpení pohľadávky, uzavretej medzi spoločnosťou Gepstav s.r.o. a žalobcom.

20. Z uvedených dôvodov a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu odvolací súd odvolaniu žalovanej vyhovel. Nakoľko procesné podmienky konania boli v tomto prípade splnené a odvolací súd mal pre rozhodnutie dostatočný skutkový základ, pristúpil v súlade s ust. § 388 CSP k zmene vecne nesprávneho rozhodnutia spôsobom vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku.

21. Podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

22. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. V súlade s citovaným ustanovením zákona odvolací súd priznal plne procesne úspešnej žalovanej nárok na náhradu 100% trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj trov odvolacieho konania.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej

hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).